

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 13T/27/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717010252
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Pavláková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2017:5717010252.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred samosudkyňou JUDr. Veronikou Pavlákovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.09.2017 v Martine takto

r o z h o d o l :

obžalovaný

O. G. V. Č. L. Y. V. , D.. XX.XX.XXXX S. O., H. N. N. Č.. XXXX/X, O.,
t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Žilina,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

dňa 23.10.2016 v čase o 15.40 hod. v Martine, v predajni P. G., na Ul. W.N. Č.. XXXX/XXX, z predajnej plochy predajne vzal 2 ks parfumov o objeme 100 ml zn. Nivea v celkovej hodnote 15,98 €, s ktorými prešiel cez pokladničnú zónu bez zaplatenia, následne bol pracovníkom SBS zadržaný a privedený na strážne stanovisko, kde odovzdal odcudzený tovar, ktorý bol vrátený k ďalšiemu predaju, čím spôsobil škodu spoločnosti G. Z. F., S.. P. Z., Z. Z. H. Y. XXA, XXX XX N. L., IČO: 35 790 164, vo výške 15,98 €, obvinený takto konal, hoci bol v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch, a to dňa 29.04.2016, postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1) zákona SNR č. 372/90 Zb. o priestupkoch blokovou pokutou vo výške 30 €, číslo bloku XXXXXXXX,
obvinený sa predmetného konania dopustil aj napriek tomu, že bol Trestným rozkazom Okresného súdu Martin zo dňa 01.06.2016, právoplatným dňa 01.06.2016, sp. zn. OT 64/2016, odsúdený pre prečin krádeže § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, a takýto čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, písm. n/, 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 / desať / mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný O. G. na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por., teda vyhlásil, že sa cíti byť vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu obžalobou kladie za vinu. Následne po učenom vyhlásení samosudkyňa položila obžalovanému otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por. Obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal kladne. Prokurátor navrhol prijať toto vyhlásenie obžalovaného. Súd teda podľa § 257 ods. 7 Tr. por. uznesením rozhodol, že vyhlásenie viny obžalovaného prijíma, keďže nezistil žiaden zákonný dôvod, ktorý by bránil prijatiu takéhoto vyhlásenia obžalovaného. Priznanie obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti bolo podporené aj ďalšími dôkazmi vykonanými v prípravnom konaní, ktoré sú súčasťou spisového materiálu.

Súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., keďže si obžalovaný prisvojil cudziu vec - v skutkovej vete rozhodnutia špecifikovaný tovar - tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich 12 mesiacoch postihnutý, ako i v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený.

Vzhľadom k rozhodnutiu súdu o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku v zmysle podanej obžaloby, súd na hlavnom pojednávaní nevykonal dokazovanie k výroku o vine, ale len všetky potrebné dôkazy k výroku o treste.

Súd teda postupom podľa § 269 Tr. por. prečítal listinné dôkazy, a to odpor voči trestnému rozkazu, lustráciu ZVJS, evidenciu priestupkov, odpis z registra trestov, lustráciu STA, obžalobu vo veci vedenej Okresným súdom Martin pod sp. zn. 1T/69/2017 a odborný posudok o invalidite obžalovaného.

Z uvedených listín bolo zistené, že obžalovaný má dosiaľ sedem záznamov v registri trestov, a to zväčša pre majetkovú trestnú činnosť. Prvý raz bol odsúdený pre trestné činy krádeže v roku 2007 na podmienkový trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, v určenej skúšobnej dobe sa neosvedčil a dňa 25.04.2009 mu bol výkon tohto trestu nariadený. Ďalšie odsúdenie je z roku 2008, rovnako pre trestný čin krádeže, tu už bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody. Z oboch uvedených trestov bol podmienkovo prepustený s určením skúšobnej doby na 12 mesiacov a uložením probačného dohľadu. V skúšobnej dobe podmienkového prepustenia sa osvedčil dňa 16.12.2014. Nasledujúci trest uložený obžalovanému pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. dňa 05.04.2011 vo veci vedenej Okresným súdom Martin pod sp. zn. 13T/143/2011 bol zrušený a v konaní vedenom Okresným súdom Martin pod sp. zn. 13T/66/2011 mu bol uložený - i pre trestné činy podľa § 245 ods. 1, §360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/, § 364 ods. 1 písm. a/, § 14, § 156 ods. 1 Tr. zák. - súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 25.10.2011, sp. zn. 13T/143/2011 (4. záznam v registri trestov) bol odsúdený pre trestné činy podľa § 14, § 221 ods. 1,2 písm. a/, ods. 3 písm. b/, § 20, § 286 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 4 mesiace. V oboch posledných veciach bol opäť podmienkovo prepustený z výkonu trestu odňatia slobody dňa 30.10.2014, avšak výkon ich zvyškov mu bol nariadený dňa 30.05.2017. Následne mu bolo vo veci vedenej Okresným súdom Martin pod sp. zn. 13T 129/2012 po uznaní viny podľa § 20, §286 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. upustené od uloženia súhrnného trestu. Ostatné odsúdenie je trestným rozkazom Okresného súdu Martin, sp. zn. 0T/64/2016 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace a zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia - tento trest už obžalovaný medzičasom vykonal.

Z lustrácie STA síce nevyplývalo, že by na odsúdeného boli vedené iné konania na súdoch v Slovenskej republike, súd však zistil, že na tunajšom súde bola na obžalovaného podaná dňa 07.08.2017 ďalšia obžaloba, a to pre skutok zo dňa 20.05.2017, právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. a prečin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14, § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Z obžalovaným predloženého Odborného posudku o invalidite súd zistil, že obžalovaný bol opakovane psychologicky a psychiatricky vyšetrovaný, jedná sa u neho o osobu s ľahkou mentálnou retardáciou s

poruchou osobnosti - emočne nestabilnú, impulzívnu, so zmiešanou závislosťou, u ktorej miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách je 45 %. Invalidita bola u neho uznaná od 27.11.2014, kontrolnú lekársku prehliadku má určenú na máj 2018. Toho času vykonáva trest odňatia slobody vo veci Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/143/2011, nariadený mu je už aj trest vo veci sp. zn. 13T/66/2011. Z výkonu týchto trestov odňatia slobody by mal byť prepustený najneskôr dňa 22.05.2019. V evidencii priestupkov má jeden záznam, a to pre priestupok proti majetku zo dňa 29.04.2016, za ktorý mu bola uložená bloková pokuta vo výške 30 eur.

Prokurátor v záverečnej reči navrhol uznať vinu v zmysle podanej obžaloby, a to aj s prihliadnutím na vyhlásenie učené obžalovaným na hlavnom pojednávaní. Navrhol uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody v strede zákonom určenej trestnej sadzby, keďže nemal za to, že by trest nižší ako bol uložený pôvodne v trestnom rozkaze, mohol naplniť účel trestu tak, ako to má na mysli Trestný zákon. Poukázal najmä na špeciálnu recidívu u obžalovaného pri páchaní majetkovej trestnej činnosti, ako i na skutočnosť, že už mu v minulosti boli opakovane poskytované šance tým, že bol odsúdený na podmienené tresty odňatia slobody, dokonca bol opakovane podmienenčne prepustený, tieto šance však nevyužil a opätovne páchal trestnú činnosť.

Obhajkyňa v záverečnej reči uviedla, že obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal, úprimne ho oľutoval, uviedol, že ho spáchanie trestnej činnosti mrzí. Poukázala na to, že v danom prípade nevznikla žiadna škoda, pričom obžalovaný má pred sebou ešte výkon zvyšku trestu v 2 veciach, a to bez možnosti podmieneného prepustenia. Je otcom maloletej dcéry, ktorej sa teraz venovať nemôže. Ďalej poukázala na to, že mal po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody objektívne psychické problémy, na základe ktorých bol uznaný za čiastočne invalidného. Navrhla uložiť mu primeraný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby.

Obžalovaný v záverečnej veci uviedol, že chce poprosiť o trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby, pretože má dcéru, ktorú teraz nevidel už takmer 6 mesiacov. Výkon trestu už mu nerobí dobre, priznal sa, oľutoval svoje konanie, a tak by chcel dostať trest na dolnej hranici sadzby.

Ako už bolo konštatované v úvode odôvodnenia rozsudku, obžalovaný na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 Tr. por. učinil vyhlásenie viny zo spáchania skutku tak, ako sa mu obžalobou kladie za vinu. Po rozhodnutí súdu o prijatí uvedeného vyhlásenia preto na hlavnom pojednávaní nebolo ďalej vykonávané dokazovanie ohľadom viny obžalovaného. V rozhodnutí súdu bol obžalovaný uznaný vinným v zmysle podanej obžaloby, keďže svojim protiprávnym konaním naplnil všetky zákonné znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.

Pri určovaní druhu a výmery trestu obžalovanému súd podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadol najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd tiež prihliadal na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák.

Skúmaním poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., t.j. že sa obžalovaný k spáchaniu trestného činu priznal, jeho spáchanie úprimne oľutoval. Keďže na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie viny, súd mu ako ďalšiu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/. Tr. zák. priznal aj to, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Priťažujúca okolnosť na strane obžalovaného bola zistená podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., teda že už bol za spáchanie trestného činu v minulosti opakovane odsúdený. Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Keďže prevažoval pomer poľahčujúcich okolností, súd znižoval hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu pod zákonom stanovenú hranicu. Súd tak ukladal trest odňatia slobody obžalovanému nie v základnej sadzbe 6 mesiacov až 3 tri roky, ale v upravenej zákonnej sadzbe 6 mesiacov až 26 mesiacov trestu odňatia slobody. Pozornosti súdu neušla ani tá okolnosť, že sa obžalovaný tohto skutku dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia v dvoch iných trestných veciach, kde bol odsúdený taktiež aj pre majetkovú trestnú činnosť, pričom zvyšok trestov je u obžalovaného vo výmere necelých 2 rokov.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, prihliadajúc na vyjadrenia obžalovaného, že sa chce riadne starať o svoju maloletú dcéru, ktorá teraz začala školskú dochádzku, na objektivizované tvrdenia

obžalovaného o jeho dlhotrvajúcom zlom psychickom stave, zásadu, že trest má podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, súd potom považoval za primerané uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, teda ešte stále pri dolnej hranici trestnej sadzby, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Takto uložený trest podľa názoru súdu zabezpečí nápravu obžalovaného, pričom rešpektuje tak hľadisko individuálnej ako i generálnej prevencie a súčasne je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti, preto môže naplniť účel trestu tak, ako to má na mysli Trestný zákon. Obžalovanému však je potrebné na tomto mieste pripomenúť, že na výchovu svojej dcéry a snahu byť s ňou čo najviac, možnosť venovať sa naplno jej výchove, je potrebné myslieť najmä v čase, keď sa obžalovaný rozhoduje, či sa nejakej trestnej činnosti v budúcnosti dopustí.

Škoda v danom prípade nebola uplatnená, preto sa o nej v rámci adhézneho konania ani nerozhodovalo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Martin do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1, 2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.